

Predmet: Brčko - Logor Rasadnik

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 1/20

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ

Optuženi: Osman Osmanović

Glavni pretres: 17.12.2020.

Ispitivanje svedoka Hazima Mujkića

Svedok odbrane Hazim Mujkić naveo je da optuženog poznaje od 1985. godine kada je došao u Brčko i počeo zajedno sa njim da radi u Službi državne bezbednosti. Krajam maja meseca 1992. godine, kao propadnik Operativne grupe Državne bezbednosti, došao je u mesto Gornji Rahić. Tokom svog rada i boravka na području Gornjeg Rahića razgovarao je jedino sa oštećenim Radom Simićem. Razvogor je obavljen na lokaciji Okrajci, u jednom stambenom objektu u kojem se u prizemlju nalazio restoran, a do njega odmah kancelarije. U jednu od njih su uniformisana lica dovela Radu Simića na razgovor koji je sa njim obavio. U tom objektu je bila smeštena vojna komanda, odnosno komanda birgade koja se nalazila na tom području. Optuženog nije viđao u Okrajcima, najčešće ga je viđao u centru Gornjeg Rahića. Nema saznanja o okolnostima ispitivanja oštećenog Vasiljka Todića. Za vreme trajanja rata koristili su stare službene legitimacije. Ni jedan zadatak tokom rata nije obavio zajedno sa optuženim. Koliko je svedoku poznato, operativni radnici Službe državne bezbednosti nisu izdavali naređenja da se neko zatvori. Imali su ovlašćenja samo da obavljaju razgovore, ali ne i da zatvaraju. Nije mu poznato da je u Gornjem Rahiću postojao logor, imali su pritvorsku jedinicu u Okrajcima, i taj objekat je bio pod kontrolom vojske. Optuženi je u tom periodu bio u Stanici javne bezbednosti u Brčkom na izmeštenoj lokaciji u Gornjem Rahiću, nisu bili u istoj jedinici.

Ispitivanje svedoka Novalije Fazlovića

Svedok odbrane Novalija Fazlović naveo je da je pre ratnih zbivanja u Brčkom bio pripadnik Stanice javne bezbednosti. Imali su insrtuktivnu depešu iz Ministarstva unutrašnjih poslova iz Sarajeva, da se, u situaciji ako sedište stanice padne u ruke formacija koje nisu na strani Republike BiH, osoblje stanice premesti do najbliže stanice, odnosno u Gornji Rahić. Tamo su se premestili svedok, optuženi i Galib Hadžić. Pripadali su Kriminalističkoj službi javne bezbednosti koja je bila stacionirana u prostorijama Zemljoradničke zadruge. Okrajci su bili sedište komande brigade i njih je obezbeđivala vojna policija. Optuženi je početkom maja 1992. godine bio u Državnoj bezbednosti angažvan na njihovim poslovima gde je proveo oko mesec i po dana. Okrajci su objekat „Šumarije“ koji je zaposela vojska, i tamo nisu imali potrebe da ulaze. Tamo je bila komanda 108 brigade HVO. Poznavao je Radušić Milenka kao lice koje je

kao maloletnik izvršilo krivično delo. Vasiljko Todić je osoba koja sve koji su bili u Gornjem Rahiću, bez obzira da li su pripadali vojsci ili policiji, navodi kao lica koja su ga tukla. Jašaravić Arman je bio pripadnik rezervnog sastava policije. Svedoku nije mu poznato da je u Gornjem Rahiću ili na Okrajcima postojao logor. Vojska je imala nekakv pritvor na Okrajcima, odnosno prostoriju u koju je privodila neka lica, ali svedok tamo nikada nije bio. Nije mu poznato da su u Gornjem Rahiću privođeni ljudi.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 22. jauar 2021. godine sa početkom u 14:30 časova.

Fond za humanitarno pravo